

καθησύχαζεν ή εξαφισ θά συνέβαινεν άφεύκτως δευτέρα έξυδος του Μεσολογγίου.

Εν τούτοις οι πολλοί περιωρίθησαν εις έξοδον μικρόν δι' έν τηλεγράφημα άποσταλέν εις τον άθηναϊκόν τύπον.

Και τα αρχαιολογικά νέα κατ' αυτάς ήσαν σπουδαιότατα. Οι συμπατριώται του Έλγίνου έδίκασον έν Λονδίνω πτωχούς τινες έλληνας χωρικούς, διότι έφερόν κρυφίως εις Άγγλιαν προς πώλησιν άγαλάματι. Ημεις έχομεν δετικωτέρας και ακριβεστερας πληροφορίας περι της υποθέσεως ταύτης, ήτις υπο το κοινόν τουτο πρόσχημα υπέκρυπτε σκοπούς βαθυτέρους. Δυνάμεθα νά διαβεβαιώσωμεν τους αναγνώστιας μας ότι το κλαπέν άγαλμα, όπερ ώς άπεδείχθη ήτο νεωτέρας τέχνης, ήτο το διαβόητον άγαλμα του Γλάδστονως, το ποιηθέν υπο του κ. Βιτάλη, το όποιον εκλάπη κατά μυστικήν παραγγελίαν των Άγγλων, δια νά μη έξευτελισθῆ ο ένδοξος πολιτικός άνήρ των υπο της παραφοράς των μωρών ελληνικών ένθουσιασμών και της τερατοτόκου ελληνικής καλλιτεχνίας.

Ούχ ήττον άφοϋ το σύνθημα έδóθη, έξανέστη ο κοιμώμενος προς τ' αρχαιολογικά ζήλος των νεωτέρων Έλλήνων και άμεσον άποτέλεσμα του ζήλου τουτου υπήρξεν ή άπόπειρα της πυρπολήσεως υπο των απομάχων των πυλών της Άκροπόλεως, ήτις μετά την των Περσών, του Σύλλα και των Τούρκων έμελλε νά υποστη κατά τους νεωτέρους τουτους χρόνους και πολιορκίαν απομάχων.

Φαίνεται ότι ή φιλοπατρία σήμερον κατήντησε και αυτή φάρμακον καταλεγομένη μεταξύ του ρήου και της ίπεκακουάνης. Άλλως δέν δυνάμεθα νά εξηγήσωμεν την μετά το μάθημα της φαρμακολογίας ένθουσιώδη παρόρμησιν του καθηγητου της φαρμακολογίας κ. Άφεντούλη προς τους φοιτητάς όπως συνεισφέρωσι τον έβρανον των υπέρ της άνεγέρσεως του άνδριάντος του Κολοκοτρώνη.

Άξιοσημείωτον δέ ότι ο κ. Άφεντούλης άσυνειδήτως ίσως κατέθηκε πρώτος μίαν λίραν τουρκικήν. Είμεθα περίεργοι νά ίδωμεν πόσοι έν συνόλω μετζιτιέδες και παράδες και έν γένει τουρκικά νομίσματα θά συναχθώσι προς άνεγερσιν του Γέρου του Μωριζ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Η περι της έν Ελλάδα δικαιοσύνης διατριβή του κ. Φιλαρέτου έν τῷ Αϊώνι, δέν στερεΐται ένδιαφέροντος. Άξία όμως ιδιαιτέρας μνεΐας εΐνε αυτη δια την θαρραλέαν εΐλικρίνειαν του συγγραφέως, όστις όμιλών περι της τελεσιδικου παρεμβάσεως της τουρκικής αρχής επί τουρκοκρατίας, μεταρρυθμιζούσης πολλακίς τάς άποφάσεις της γραικικής δικαιοσύνης, όμολογεί ότι καιτοι το σύστημα εκείνο ήτο έν συνόλω πλημμελές, εΐχαν ούχ ήττον «το μέγα πλεονέκτημα της συνοπτικότητας και του ελιγοδαπά-νου, ιδίως δέ τής δυνατής προφυλάξεως των ελληνικών άπο τής έλληνοτικής αυθαιρεσίας.» Ουδέΐς ο έν Ελλάδα βιών ο μη συναισθανόμενος βαθύως την πικράν ταύτην αλήθειαν. Και άλλοτε έλαβε άφορμήν νά παρατηρήσῃ ο Άσμοδαΐος, ότι ή ελληνική αυθαιρεσία κακουργεί όπον τής νομιμοφροσύνης πολυ περισσότερο ή υπο τον τύπον της βίας. Πās τις δύναται ήδη νά σύρῃ εκ της αλήθειας ταύτης, της όμολογουμένης και παρ' αυτοϋ του πτρωώτου και δημοκράτου βουλευτου Βάλου, σειράν όλων συμπερασμάτων άφορώντων εις το παρόν και εις το μέλλον του τόπου... Καθ' όσον δέ άφορᾷ την

μεθ' ήμερας δυο διόρθωσαν έν τῷ Αϊώνι της έν λόγω σκληρᾶς όμολογίας ως παρορμάτος δήθεν, έπιτραπήτω ημΐν νά μη άποδώσωμεν ούδεμίαν εις αυτην σπουδαιότητα. Ο έγραφή, έγραφή, και κάλως έγραφή.

×

Όταν άνεγνωμεν προχθές εις τάς έφημερίδας ότι έχορηγήθη προς το ύπουργείον των έσωτερικών πίστωσις έξ έκατόν τόσων χιλιάδων δραχμῶν προς διατήρησιν καταδικων, προφανέστατα είδομεν ότι δέν συμφέρει πλέον την κυβέρνησιν ή έξάλειψις αυτών.

×

Δύναται μάλιστα από τουδε νά συμπεράνῃ τις ποία εΐνε ή κατά τον κ. Βαμπάν ρevise του ύπουργείου: — Ίσχύς μου ή άγάπη των καταδικων μου.

×

Τίς οΐδε δέ αν το υπέρ των καταδικων χορηγήθεν έσχάτως κονδύλιον δέν εΐχε σχέσιν και με τας άκουσθείσας έν τοΐς άκροατηρίοις και τῷ προαυλίῳ του βουλευτηρίου ζητωκραυγᾶς κατά την ήμέραν της έναρξσεως των εργασιών της βουλής. Όπωςδήποτε δέν πρέπει νά μείνῃ άπαρατήρητον ότι ή χορηγήσιν αυτοϋ προηγήθη ολίγας μόνον ήμερας του νεϋο ύπουργικου θριάμβου.

×

Και έπειδή περι κονδυλίων ο λόγος, ποΐον νομΐζετε, εΐνε το μεγαλειότερον κονδύλιον έξ όλων των γνωστών ημΐν ένταϋθα μέχρι τουδε;

Το κατατεθειμένο, ως εις τάς διαταγᾶς του κ. Τρικούπη... έν τῇ μεγάλῃ βιτρίνα του γνωστου χαρτοπωλείου Πάλλη και Κοκκιᾶ παρᾷ την εΐκόνα του, όπως όλοι θά το είδατε, έν τερατωδες το μέγεθος κονδύλιον. Η έξήγησις της αλληγορίας ως αναζητηθῆ εις τᾶ άρθρα της Ωρας, ή όποία βεβαίως παρόμοιον κονδύλι έχρειάζετο δις νά γράφῃ τᾶ χονδροειδή εκείνα πράγματα, τᾶ όποία έχει την τόλμην νά γράφῃ.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ

Σ τά κεραμίδια της βουλῆς, 'ς τῇ μέσῃ και 'ς τᾶ πλάγια θεΐ νά στηθῆ ένα πουλι με πτέρυγας πλατείαις 'Ως σύμβολον περιφανές αρχαϊκής σοφίας Μία μαρμαροπελεκητή, μεγάλη κουκουβάγια.

Όταν δέ κάποτε βρεθῆ το μάρμαρο 'ς το χῶμα 'Από κανένα μέλλοντα σοφόν μας Καββαδία Που θᾶλλῃ μόνη του δουλειᾶ την αρχαιολογία Και θά ξεθάφτῃ άπ' τῇ γῆ παλιόπετρας ακόμα

Έκεϊνος θεΐ ν' άποφανθῆ και θά κηρύξῃ πλέον 'Ότι ή ύπαρξίς γλαυκός έντός των έρειπίων Εΐνε σαφῆς άπόδειξις και φανερόν σημεΐον Πως ίερόν της 'Αθηνᾶς ήτον εκεί αρχαιο.

Και δέν θά ννοιώθῃ ο άμωτρος ότι εκεί μιά 'μέρα Η κουκουβάγια εΐχανε στημένη τῇ φωλιά τους Και πῶς γιά δέγγμ' άφήσανε 'ς τον τόπον εκεί περά Μαρμαρωμένο ένα πουλι από τῇ συντροφιά τους.

ΠΕΡΙΛΟΜΟΣ.